

ההצלחה המסחררת בארצות הברית של דוקטור המחשבים מכפריסבא

יש כמה טריליונים של מהלכים אפשריים בשחמט. ליתר דיוק 43 בחזקת 10. בחזקת 10 המסוגל לחשב בראשו את כל האפשרויות האלה לפני שהוא מזיז את הכלי שלו.

בתעשייה יש יותר מ-64 שרות ו-32 כלים, והאפשרויות למהלכים הן, כמובן, רבות עוד יותר. כדי להקל על המנהלים בתעשייה, קם לפני כמה שנים פסיקאי צעיר מכפריסבא והחליט לבוא לעזרתם. כהורמנות הזאת הוא גם בא לעזרת עצמו ומחזורי העסקים שלו הגיע השנה ל-20 מיליון דולר.

החוסה בהוואי. הצעיר (36) הוא ד"ר משה אליהו גולדראט, שתורתו מסתכמת, למעשה, בשתי נקודות: צריך להסתכל על כל עניין בצורה הגיונית, לבדוק כל דבר לגופו של עניין, וצריך להימנע מצוואר-בקבוק בייצור, כמו מפני מגיפה. לשם המחשה, הוא הסביר פעם ליצור אמריקאי, כי בתנאים מסויימים הרבה יותר זול עבורו לשלוח את עובדיו לחופשה, על חשבוננו, באי הוואי, מאשר להפעילם בייצור מלאי שאין לו ביקוש, אבל הריבית על אותו המלאי תרושש את היצור ותעלה לו עשרות מונים מהכילוי הקיבוצי של עובדיו בהוואי.

ואשר ליעקרון צוואר-הבקבוק: הכוונה היא לזרימה ולהפעלה נכונה של כל המקורות. מה הטעם בריכוז חומר-יגלם, אם אין עובדים מיומנים לייצור, מה טעם בעובדים אם אין מספיק מכונות לייצור וכד' וכד'.

זה נשמע פשוט לגמרי. אבל כדי לאתר את נקודות התורפה, צריכה להיות תמונה כוללת של כל המערכת ורכבות הפרטים הדרושים ניתנים לריכוז ולמעקב רק במחשב. גולדראט יצר את התוכנה המתאימה, הנותנת, כאשר היא מונת למחשב, את התשובות הנכונות. אם כי הצלחתו הראשונה היתה בארץ, עת תכנן עבור חבר, יצורן כלובי-עופרת טרומיים, מערכת ייצור יעילה, הרי עסקי העיקריים הם מעבר לים.

זה פשוט, המחיר: עד חצי מיליון דולר לתוכנה. הלקוח הראשון שלו בארצות-הברית היה מיפעל של חברת הענק גנרל אלקטריק. המייצר את מיקלעי גאטלינג החדישים. גולדראט אירגן שם את הייצור כך, ששעה שבאה הזמנת-יענק היתה המערכת מסוגלת לבצע את ההזמנה, ללא כל השקעה נוספת. מלבד חומר-היגלם.

הבטחה לאבא. גולדראט נמוך הקומה, מקפיד לחבוש, דר"ר-קבע, כיפה, לא מפני שהוא דתי, אלא מפני שכך הבטיח בשעתו לאביו המנוח, הרב אברהם יהודה גולדראט, עיתונאי יידיש שהיה בהנהגת-הראשונה מטעם פועלי אגודת ישראל.

בשובו שעבר עשה אתחלתה בטיי סוט בין כפריסבא לניו-יורק והתנהה לרתק את תשומת ליבם של מנהלי תעשייה ישראלים בהרצאה של שמור נה שעות, שבה ירה את רעיונותיו ליעול התעשייה והוכיח כל העת חוש המור של איש-עסקים מצליח: הוא לא שכח לחזור על הסיפור של חברו, יצור-הלולים, והפעם גם סיפר את סופו של הסיפור: הייעול כל-כך הצליח, עד שאותו חבר ייצר על-ידי אותו כוח-אדם כלובי-עופות פי שלושה יותר מאשר קודם. לשם כך הוא השקיע את כל כספו בחומר-היגלם — עץ, ברזל, חוטי-ברזל, אבל מכיוון שהביקוש ללולים לא גדל בהתאם לייצור-הפלא, נשאר החבר תקוע עם כלוביו ופשט את היגלם.

עורר-דיון בעלת מועדון פרופסור, טייס, אלוף, מנכ"ל לשעבר ועלושה צעירים בשוחפות רכשו, במחיר דירת-פרבר, דירה בלב תל-אביב

השכנים היו בטוחים שהגבר גבה הקומה, אשתו והתינוקת, עומדים לדרת מהארץ, רפאלה ונאש אברהמוב מכרו את דירתם המפוארת ברחביה. דירת-הגג, בת חמישה חדרים, נמכרה

במחיר טוב. אבל נאש ורפאלה לא היגרו מהארץ. הם גם לא שכרו דירה. הם גם לא הלכו לגור בבית-מלון. הם הלכו אל חוף ימה של תל-אביב. במחיר של הדירה הם קנו יאכטה ועוגנת כנמל המרינה, מאחרי מלון קרלטון בתל-אביב.

קונים רק מה שנחוצ

לנאש שתי אהבות: רפאלה והיאכטה. רפאלה לא התנגדה לאהבתו השנייה. נאש, שגדל בהרצליה ובילה את זמנו הפנוי כמדריך במועדון-השיט זבולון, שיכנע את רפאלה שהחיים יהיו יפים יותר על המים.

לגור על הים, זאת גם לא מיגבלה לאיש-עסקים. נאש עזב את היאכטה, צועד כמה עשרות מטרים על הרציף של המרינה ונכנס למכוניתו. הוא נמצא במרכז תל-אביב, ליד מישרדי חברת השמירה ביטחון כלכלי, שהוא אחר מבעליה.

כמעט בליבה של תל-אביב עוגנות עוד 400 יאכטות, כמו זאת של נאש אברהמוב. רבי-החובלים של 320 מהן הם ישראלים. 80 היאכטות הנותרות הן של זרים. חלק רק מבקרים בתל-אביב, חלקם הפכו את הנמל לבית שני שלהם. מתוך 320 הישראלים הפכו כלי-השיט שלהם לדירה לכל דבר. כי לא רק הוגג רפאלה ונאש אברהמוב הקימו את ביתם על גלי הים-התיכון, ליד ביתם הימי, למשל, עוגנת היאכטה של אלוף (מיל') מיכאל ברקאי, המפקד לשעבר של חיל-הים, העובד כרבי-חובל בחברת ספנות חיפאית.

נאש טוען, שהחיים החדשים שלו לימדו אותו מושגים חברתיים בריאים יותר ויעילים יותר. על היאכטה לא עושים קניות מזון מוגזמות. קונים רק מה שנחוצ. בדרך זו גם בוחרים את

דירה על המים

רפאלה ונאש אברהמוב ביאכטה צריך להיות חשמלאי, מסגר, חייט, מכונאי, טבח, נגר

להגיע לדירתה של מישפחת אברהמוב. את הנעליים יוריד על הרציף, לפני עלייתו ליאכטה, והם יישארו על היבשה, ליד נעלי כל בני המישפחה. כי על היאכטה אין עולים בנעליים. הן עלולות לגרום נזקים לריצפת-העץ של כלי-השיט, והחוק הוא חרימ-שמעתי: על יאכטה עולים רק יחפים.

לא נותנים לאף אחד

חיר העגינה של יאכטה הוא כ-1000 דולר בשנה. על זה נוספים עשרה דולר לחורש עבור הזאות מים וכדומה. בינתיים לומדת רפאלה אברהמוב בקורס רישמי כדי לקבל תואר מוסמך בהפעלת מכשירי רדיו-תיקשורת על היאכטה. רק אז תוכל רפאלה להחליף את נאש בשעות ההפלגה, כשהוא ישן

והיא תפקח על ביתם המפליג. מי הם שכניהם של האברהמובים? יגאל גבע, למשל, הוא מנכ"ל לשעבר של חברת פז. היום פנסינור. היאכטה שלו עוגנת במרינה מזה עשר שנים. ערכה הוא 20-30 אלף דולר. כרמלה, שהפכה ימאי לכל דבר, מסבירה מרוע יאכטה היא במין נקבה: "יאכטה זה כמו אשה, לא נותנים לאף אחד להשתמש בה."

אחת היאכטות היקרות והיפות ביותר במרינה שייכת לזאב קירשנר, פנסינור של קואופרטיב תחבורה. קירשנר וחברתו, אשת-העסקים כרמלה וילברמן, המנהלים מועדון כרמלה, שהפכה ימאי לכל דבר, מסבירה מרוע יאכטה היא במין נקבה: "יאכטה זה כמו אשה, לא נותנים לאף אחד להשתמש בה."

שמתכוונת לצאת למסע-הופעות במודרניים קטנים ובקיבוצים. אותם מיישקפים. הגיטארה היא חלק מגופי. המוסיקה ממלאת את חיי באופן מאסיווי. יומם ולילה, אפילו חלומותיהם הם מוסיקאליים. אני יוצרת נוי-סטופ. אני כותבת לעצמי גם את המילים וגם את המנגינה וגם עושה עיבודים, אומרת ריקי. אני רווקה, אך נשואה למוסיקה. כד בכר עם התפתחותה המוסיקאלית, היא נדבקה בחיידק הביי-טלמניה. אני אספנית ביטלס מגיל צעיר מאוד. אני גוזרת כל דבר שמופיע עליהם בעיתונים מקומיים וזרים. יש לי הקלטות נדירות שלהם והפצצים שהיו פעם שלהם. קיווייתי לפגוש יום אחד את ג'ון לנון, אך אחרי שהוא נרצח

זמרת פן שרה. לפני שידעה לכתוב

זאב קירשנר מוסיף, יותר לענייני "אם אתה רוצה שתהיה לך יאכטה, אתה צריך להיות חשמלאי, מסגר, חייט, מכונאי, טבח, נגר." צחי שקד, טייס אל-על, הוא בעל יאכטה לא גדולה, יאכטת מפרשי ישנה השווה היום כעשרת אלפי דולר, והמשמשת לו כמיקלט שבו הוא נח מהמהירות של 1400 קילומטר לשעה, שלה הוא רגיל במסעות מהירותו של כלי-השיט שלו הוא 10 קילומטר לשעה בלבד. היאכטה של משה אורון, מקבל נעלי גלי היא יקרה פי שלוש מזו של הטייס שקד, אבל המטרה היא זהו לשניהם. היאכטה היא מקום לברו אליו בסוף שבוע, למי שלא יכול להרשות לעצמו להתנתק לתקופות ארוכות יותר ממניית וחשבונות בנק מרווחים, מבורסה ומאספות כלליות. מייקי ברוזם, טייס אל-על, בנה את היאכטה שלו בעצמו. העיתונאי אביעזר גולן מחזיק בכלי-שיט מזוג שנים רבות, אך נראה שעיסוק היום-יומי אינו מרשה לו לשפץ את פרצופו של ביתו המשייט. שמעון גינת, מנכ"ל לשעבר של חברת פרדס, בן 57, מרשה לעצמו יאכטה להפלגות של חצי שנה על סיפון היאכטה שלו. גם פרופסור ישראל דוסטרובסקי, 65, הנשיא לשעבר של מכון ויצמן ברחובות, ממשיך להפליג באוניה הפרטית שלו. היאכטה של היחלומן המלינור נרמץ עוגנת ליד הסירה של שלוש צעירים שהקימו שותפות כדי לקנות את כלי השייט שלהם. וכל זה התחיל רק לפני 16 שנה, עם חמש יאכטות, ואז, לאחר שנבנו הרציפים של המרינה, התחילו הפרוספריטי בענף היאכטות. מרי שנ מביאים מחו"ל 15 עד 20 יאכטות חדשות. רבים גם מוכרים במרינה את כלי-השיט שלהם וקונים יאכטות יקרות יותר וחדשות יותר. מרסל זוהר

זה לא יתאפשר לעולם. אני מרכיב מישקפיים הדומים בצורתם החיצונית למישקפיו של לנון ואני גם מאמינה בתיאוריה הפציפיסטית שלו. ריקי אינה עוסקת בשירה פוליטית, לפחות לא בשלב זה. את המסר שיש לה, היא מעבירה לקהל שומעיה באמצעות שירי החיפושיות. אף מופיעה בבתי-ספר ונדרמת לגלות שנוצר שעדיין לא נולד כשהביטלס חיברו את שיריהם, יודע את השיריו בעליפה, שירי-אהבה ושלוס.